

EDWARD

Ni ga režiserja, o katerem bi se zadnja leta govorilo več kot o Edu Woodu. Woodomanijo je bilo kar nekako pričakovati, saj se je njegovo ime neprestano pojavljalo v oklepajih za filmi, ki so krasili lestvice najslabših filmov vseh časov. Na drugi strani pa so mnogi današnji kultni in s tem morda tudi najpomembnejši režiserji Wooda navajali kot režiserja, ki so ga zmeraj z veseljem gledali, o njegovem delu pa so govorili s spoštovanjem in navdušenjem. O Woodu je celo Hollywood, ki ga je ignoriral vse njegovo življenje, zdaj posnel film.

KDO JE BIL TOREJ EDWARD D. WOOD, JR.?

Bil je velik posebnež, transvestit in eden najbolj originalnih režiserjev vseh časov. Mnenja o tem, ali je to svojo originalnost dosegel namenoma ali ne, so še vedno deljena. Dostikrat so mu lepili oznako najslabšega filmarja, a to ni bil niti približno. Filmii slabih režiserjev so dolgočasni in ob njih se spi. To pa so lastnosti, ki se jih le težko pripiše Woodovemu opusu. Filmii, ki jih je naredil, so bili pogosto tarča posmeha. Gledalci so opažali ogromno filmskih spodrseljavev in so jih nevedno označevali kot nesposobno filmarstvo. V resnici se je Wood sam, kot pričajo njegovi še živeči sodelavci, dobro zavedal pomanjkljivosti svojih filmov, a jih je bil, zaradi izjemno nizkih proračunov, prisiljen pustiti v filmih — vsem na obeh. Zmeraj je trdil, da bo njegov naslednji film dober, TISTI. Njegova zapuščina je ogromna. Posnel je lepo število filmov — še

danese ne da z zanesljivostjo trditi koliko, saj je proti koncu življenja snemal 8mm porno filmčke, kakršne so delali kar po tekočem traku. Poleg tega je napisal tudi kakih 70 romanov. V glavnem »pulp fiction« — vojne zgodbe, motoristi, seks, nasilje in podobno. Tisto, kar so v šestdesetih prodajali po trafikah, ali pa v zadnjih sobicah bednejših knjigarn.

Toda o Woodu samemu se, kljub obsežnosti njegovega dela, če se zazremo resnici v oči, ne ve veliko. Večino podatkov o Woodu, ki so znani javnosti, je zbral Rudolph Grey, Woodov občudovalec in biograf. Objavil jih je v svoji knjigi *Nightmare of Ecstasy*, ki je obvezno branje za vse prave woodovce in iz katere sta vse boljše reči pobrala scenarista Burtonovega filma z nezmotljivim naslovom **Ed Wood**. Uganka je, zakaj Greyjevo ime v naslovni špici tega večmilijonskega filma ni omenjeno. Šele v zaključni — čisto na koncu in s čisto majhnimi črkami. Na žalost si je veliko podatkov, do katerih se je s pogovori z vsemi, ki so poznali Wooda, in z večletnim raziskovanjem prikopal Grey, med seboj protislovnih. Anekdote iz Woodovega bogatega življenja so zmeraj drugačne, pač odvisno od tega, kdo jih pripoveduje. Nekateri trdijo to, nekateri drugo. Nekaterim je bil Wood všeč in so ga imeli za prijatelja. So pa tudi takšni, ki poznanstvo z Woodom gladko zanikajo — kljub temu da so se nekoč pojavili v kakem izmed njegovih nenavadnih filmov. Ravno zaradi takšnih protislovnosti tudi nastajajo miti, kakršen je Wood sam.

Glede na to, da so Wooda upelili in raztresli po oceanu, je njegov rojstni kraj edini naslov za Woodove častilce, ki se bodo slej ali prej zanesljivo pojavili. Pravi Woodstock se šele začenja. V Ameriki boja trenutno vlada prava manija za Woodovim kultom. Vsi se oblačijo v angora puloverje (njegovo najljubše žensko oblačilo), gledajo njegove filme in prirejajo razne konference o njem. Celo na Internetu ima več strani. Rojen je bil 10. oktobra 1924, v Poughkeepsieju v New Yorku, 115 Franklin Street (zavijete z glavne avtoceste).

Ko je bil še otrok, se je mali Eddie zmeraj zanimal za knjige, stripe in filme. Neprestano je bral in bil je velik ljubitelj filmov iz 30-ih in 40-ih let. Vesterni, shriljivke in z/f zgodbe. To je polnilo njegovo mlado domišljijo. Kadar ga starši niso mogli najti, so vedno vedeli kje je: v kinu. Tam se je tudi kmalu zaposlil. Najprej je trgal karte, a je kmalu postal pomočnik upravnika. Iz košev za smeti, ki so bili za kinom, je redno pobiral poškodovane delce filma, promocijski material in ostalo 'šaro', ki je bila kakorkoli povezana s filmi. Ustvaril si je kar lepo zbirko. Za Wooda ni bilo nikoli vprašanje, kaj bo počel v življenju: filmii so bili zanj vse. Večina velikih režiserjev začne snemati svoje majhne filmčke, ko so še zelo mladi. Wood v tem pogledu ni bil nikakršna izjema. Začel je s sedemnajstimi leti. Snemal je pač takšne filme, kot jih mularija v teh letih snema: s prijatelji so se podili pred kamero in se igrali žandarje in lopove. Woodove ambicije so bile večje, a so bile žal kmalu prekinjene. Nastopila je druga svetovna vojna in Wood je bil vpoklican. S še dvema kolegoma je šel v rekrutni center in bil je edini, katerega so poslali na fronto. Ironično je bilo to, da on sam ni bil zdrav. Imel je pljučnico, medtem ko sta druga dva fanta imela dobro pripravljene izgovore. Kakorkoli že, Wood sam je zmeraj trdil, da je na kolienih

D. WOOD JR.

prosil komandanta, naj mu pusti iti v boj. Morda to ni bila prav bistra poteza. V neki bitki je preživel le zato, ker je šel v borbo z drugo in ne s prvo skupino, katero so sovražniki v celoti pobili. Wood je ves čas vojne pisal in tudi kasneje je v kar nekaj svojih vojnih romanih uporabil lastne izkušnje. Dobil je celo goro medalj. Bil je izvrsten strelec in neprekosljiv potapljač, tako da je bil dostikrat zadolžen za izjemno nevarne podvige. Po vojni je tudi vohunil za vlado. Po Ameriki je iskal nemške in ruske vohune. Vse te zgodbe je povedala Kathy, njegova žena, tista, ki je z njim zdržala. Seveda tudi sama ni čisto prepričana, koliko so Woodove zgodbe resnične, toda za večino stvari, ki jih je Wood opisoval, se je vedno izkazalo, da so bile. Vsaj v eno stvar ni nikoli dvomila. Wood je od vseh vojakov najhitreje tipkal.

Ko se je vrnil, je napisal, sprodciral in zrežiral dramo *The Casual Company*. V njej je tudi igral. Nekako je spoznal Josepha Cottena, katerega je prepričal, naj si njegovo umetnino ogleda. Kljub Cottenovi pozitivni kritiki pa je gledališki poskus klavrnopropadel in Wood se je moral usmeriti drugam. Sledil je kratki film **Streets of Laredo**. Vestern, ki ni bil nikoli dokončan, pri katerem pa je Wood že dokazal svojo iznajdljivost. Ko so za potrebe filma potrebovali krsto, jo je Wood naredil iz kartona in jo polil z vodo, da bi zgledala pobarvana. Dejstvo, da je bila krsta skoraj pol metra krajša kot truplo, ga ni pretirano motilo.

Vsak vpogled v Woodovo življenje ali filmski opus, pa seveda ni popoln, če se zanemari njegovo nagnjenost k ženskim oblekam, pa čeprav se zdi, da to bolj spada v rumeni tisk kot pa semkaj. Pa vseeno: Wood je nekoč prijatelju pripovedoval, kako ga je strah, da ga bodo v spopadu samo ranili in ne ubili — kar bi dosti raje videl. Razlog? Če ga samo ranijo, kako bo razložil, zakaj nosi rožnato žensko spodnje perilo, če ga ubijejo, pa takšnih težav ne bo imel. Prvi celovečerec, ki ga je Wood posnel, **Glen or Glenda** (1953), je bil v celoti posvečen vprašanju transvestizma. Vsaj tako, kot je na stvari gledal Wood. In na te stvari se je spoznal. Ne samo, da je bil transvestit, ampak je, v raznih nočnih klubih, tudi nastopal oblečen v žensko.

Glen or Glenda je bil tudi prvi film, ki ga je Wood posnel z legendarnim Belom Lugosijem. Sprva Lugosi ni hotel imeti opravka s takšnimi smetmi, a je ekonomska stvarnost kmalu spremenila njegovo mnenje. Wood je bil namreč edini filmar na svetu, ki se je takrat zanimal za Lugosija in ga hotel imeti v svojih filmih. Oba, blago rečeno, rahla ekscentrika, sta se hitro spoprijateljila. Za Lugosija se še sedaj govori, da se po **Draculi** (1931) nekako ni čisto pobral od svoje stare vloge in da se nikoli ni čisto odvadil spanja po krstah. Wood je postal Lugosijev edini prijatelj: tisti, ki ga lahko pokličeš sredi noči. Lugosi je v **Glendi** igral nekakšnega boga, ki vleče vrvice, da se lutke (ljudje) premikajo. Wood pa je bil seveda kot nalašč za glavni dve vlogi: za Glena in za Glendo.

Denar za film je priskrbel George Weiss, eden redkih producentov tistega časa, ki so filme financirali iz lastnega žepa. Woodu je dal popolnoma proste roke. Vse kar mu je naročil je bilo to, naj mu prinese 70 minut posnetega filma. Weiss je kasneje ta liberalni odnos najbrž obžaloval, saj ga je ob ogledu filma skoraj zadela kap. Film je bil vsekakor več kot samo korak pred svojim časom — še

danes se kokodaka ob filmih s podobnimi temami. Wood sam je v svojem dnevniku zapisal, da sta bila verjetno z Lugosijem edina človeka, ki sta z **Glendo** kaj zaslužila.

Po gangsterskem **Jailbait** (1954), za Wooda nekoliko slabšem filmu, je sledil **Bride of the Monster** (1955), njegov najuspešnejši film. Mel Brooks je dobil oskarja za scenarij za film **The Producers** (1968), za zgodbo, ki jo je Wood občutil na lastni koži, 15 let prej. Bil je tako zagnan z zbiranjem denarja, da je med investitorje razdelil več kot le 100-odstotno število deležev. Toda z denarjem se je ukvarjal le toliko, kot se je moral. Nikoli se ni preveč menil zanj. Zmeraj ga je hotel imeti samo toliko, da bo posnel svoj naslednji film. Ko pa ga je začel snemati, je bil z njim obseden. Snemal je dan in noč, dokler je zadnji član ekipe še stal na nogah. Wood ni bil nikoli utrujen. Delal je praktično brez počitka, vedel je, da je čas denar, in več časa ko zapravi, manjše možnosti ima, da film konča. Dneve in dneve je sedel po filmskih arhivih in pregledoval staro gradivo. Zmeraj je premišljeval, kje bi lahko uporabil kak prizor. V glavi je že vnaprej sestavljal filmske lepljenke.

Ko je bil **Bride of the Monster** posnet, jim je denarja popolnoma zmanjkalo, bližala pa se je premiera. Da bi plačal stroške laboratorija in sploh dobil kopijo filma za predvajanje, je bil Wood prisiljen narediti slab posel. Film je prodal Samu Arkoffu, ki je, kot se govori, prav na podlagi tega filma, skupaj s partnerjem Jimom Nicholsonom, zgradil mogočno B-distribucijsko hišo AIP, danes najbolj znano po filmih, ki jih je za njih snemal Roger Corman. Wood je zaradi tega dogodka Arkoffa vse svoje življenje globoko sovražil. Tudi sicer **Bride of the Monster** ni bila ravno prijetna izkušnja za Wooda. Celo večnost je zbiral denar, snemanje je moral za pol leta prekiniti zaradi težav, ki jih je imel z igraljskim sindikatom, direktor fotografije je bil barvno slep, ogromna hobotnica, glavni rekvizit filma, pa je bila popolnoma neprepričljiva in na filmu zgleda prav takšna. S hobotnico so povezane tudi mnoge anekdote. Govori se namreč, da jo je Wood kar ukradel iz studiev *Republica*, ker si ni mogel privoščiti stroškov izposoje.

Po tem filmu pa je Wood naredil svojo umetnino — **Plan 9 From Outer Space** (1956). Sam ni bil nikoli zadovoljen s tem naslovom, zmeraj je hotel za naslov uporabiti *Grave Robbers From Outer Space*. Od samega začetka do konca Wood svojo zgodbo pripoveduje skoraj surrealistično, z neverjetnimi dialogi, ki nimajo ne konca ne kraja, ter s podobami, katerim se le težko verjame. Pilota v letalu je tako na primer posadil kar pred belo steno. Namesto, da bi zapravil goro denarja za specialne efekte, je namesto maket letečih krožnikov uporabil kar papirnate jedilne krožnike, katere je prej posprejal s srebrno barvo. Prvotno je bil **Plan 9** film, v katerem naj bi imel glavno vlogo spet Lugosi. Pa je med snemanjem filma umrl in Wood je ostal samo z nekaj minutami posnetega materiala z Lugosijem, katerega ni še nikjer uporabil. Okoli tega materiala je sestavil celo zgodbo, potem pa je igralca zamenjal z dvojnikom, ki pred obrazom neprestano drži pregrinjalo, tako da gledalci ne bi opazili, da Lugosija v resnici ni.

Kontinuiteta filma je porušena na toliko mestih, da jih je nemogoče vse navesti. Scene z Lugosijem so si tako podobne, da zgledajo, kot da je Wood uporabil en in isti kader znova in znova, kljub temu, da

EDWARD

sta jih posnela več. Ves film ustvarja občutek, kot da bi ga posneli v kuhinji, in vsaka sekunda tega filma je vredna zlata, ker tako originalnih filmov enostavno ni. Primerjave so popolnoma nemogoče.

V filmu se pojavi, poleg običajne bizarne Woodove družčine, Criswell, ki bo čez čas zanesljivo tudi sam deležen takšne medijske pozornosti, kot je je danes Wood. Criswell je napovedoval dogodke prihodnosti. Najprej je bral poročila na radiu, pa jih je nekega dne prebral prehitro. Da bi zapolnil čas do reklam, je rekel:

»Napovedujem, da se bo jutri zgodilo...« In je napovedal par stvari, od katerih se jih je nekaj dejansko uresničilo. Do konca svojega življenja tako ni počel drugega, kot napovedoval stvari. Napisal je knjigo napovedi. Napovedal je, da bodo nekoč v Ameriki homoseksualci živeli v svojem mestu in da se bo kmalu pripetila medplanetarna konvencija v Las Vegasu.

Da so zbrali potreben denar za film, se je dal Wood skupaj z svojo družčino krstiti! Spoznal je namreč duhovnika Lyna Lemona, ki je mislil, da bi bilo dobro, če bi Hollywood za spremembo posnel serijo vzgojnih filmov. Wood ga je prepričal, naj najprej vložijo denar v »zanesljiv« projekt - njegov, potem pa naj s prisluzenim denarjem snemajo nekomercialne filme, ki bodo služili Gospodovi poti. Lemon je pristal z zahtevo, da se Wood in vsa njegova družčina dajo krstiti. In to so tudi storili. Vsi so lezli v bazen. Od omare Tora Johnsona pa do »Bunnyja« Breckinridga, Woodovega prijatelja, ki je zmeraj govoril o tem, kako si bo zdaj zdaj spremenil spol.

Potem je sledil **Night of the Ghouls** (1958). Tudi tokrat je v filmu nastopila večina Woodovih prijateljev. Film nekako navajajo kot nadaljevanje filma **Bride of the Monster**. Kar 23 let naj bi ležal na polici, ker Wood spet ni imel denarja za poravnavo laboratorijskih stroškov.

To je bil čas, ko se je Wood začel krepko vdajati pijači. Posnel je še film **The Sinister Urge** (1960), s katerim je hotel izkoristiti val popularnih eksploatacijskih filmov na temo mladoletnih prestopnikov. Woodova režijska aktivnost je potem popolnoma poniknila, saj je preveč pil, da bi kdo investiral v njegove filme. Ko se je, 10 let kasneje, znova pojavil, so mu bili dostopni le še nepomembni porno filmi. Wood ni na tovrstno filmsko ustvarjanje nikoli gledal kot na nekaj poniževalnega in ne glede na obskurnost teh filmov je vanje vlagal ves svoj trud. Še naprej je mislil, da so ti filmi samo priprava na nekaj boljšega, večjega — na nekaj kar ga čaka za prvim vogalom. Umril je 10. decembra 1978.

Osmrtnico v *Varietyju* boste zaman iskali.

FILMOGRAFIJA

CELOVEČERNI FILMI:

1953 GLEN OR GLENDA

(ali *I Lived Two Lives; I Changed My Sex*)

napisal in režiral: Edward D. Wood, Jr.

producent: George Weiss

direktor fotografije: William C. Thompson
svetovalec za glasbo: Sanford Dickinson
igralci: Bela Lugosi, Dolores Fuller, Tim Farrel, Lyle Talbot, Daniel Davis (Edward D. Wood, Jr.), Charles Crafts, Tommy Haynes, Captain DeZita, Evelyn Wood, Shirley Speril, Conrad Brooks, Henry Bederski, William C. Thompson, Mr. Walter, Harry Thomas, George Weiss

izdala družba Screen Classics, aprila 1953, 67 min

1954 JAILBAIT

(ali *The Hidden Face*)

producent in režiser: Edward D. Wood, Jr.

scenarij: Alex Gordon in Edward D. Wood, Jr.

kamera: William C. Thompson

montaža: Charles Clement in Igo Kantor

glasba: Hoyt Curtin

posebni efekti: Ray Mercer

igralci: Lyle Talbot, Dolores Fuller,

Steve Reeves, Herbert Rawlinson, Theodora Thurman,

Plan 9 From Outer Space

D. WOOD JR.

Clancy Malone, Timothy Farrell, John Robert Martin, Bud Osborne, Mona McKinnon, Don Nagel, La Vada Simmons, Regina Claire, John Avery, Edward D. Wood, Jr., Conrad Brooks, Henry Bederski
izdala družba Howco Productions, maja 1954, 72 min

1955 BRIDE OF THE MONSTER (ali *Bride of the Atom*)

napisal, produciral in režiral: Edward D. Wood, Jr.
izvršni producent: Donald E. McCoy
soproducent: Tony McCoy
kamera: William C. Thompson in Ted Allan
posebni efekti: Pat Dinga
glasba: Frank Worth
montaža: Warren Adams
igralci: Bela Lugosi, Tor Johnson, Tony McCoy, Loretta King, Harvey Dunne, George Becwar, Paul Marco, Don Nagel, Bud Osborne, Jake Warren, Anne Wilner, Dolores Fuller, William Benedict, Ben Frommer, Conrad Brooks

izdala družba Rolling M Production/Banner Productions, 68 minut.

1956 PLAN 9 FROM OUTER SPACE (ali *Grave Robbers From Outer Space*)

napisal, produciral in režiral: Edward D. Wood, Jr.
izvršni producent: J. Edward Reynolds
soproducenta: Hugh Thomas in Charles Burg
kamera: William C. Thompson
montaža: Edward D. Wood, Jr.
posebni efekti: Charles Duncan
make-up: Harry Thomas in Tom Bartholomew
igralci: Tor Johnson, Vampira, Tom Keene, Gregory Walcott, Dudley Manlove, Mona McKinnon, Duke Moore, Joanna Lee, Bela Lugosi, John »Bunny« Breckinridge, Lyle Talbot, Criswell, Carl Anthony, Paul Marco, Norma McCarty, David DeMering, Bill Ash, Conrad Brooks, Gloria Dea, Ben Frommer, J. Edward Reynolds, Hugh Thomas, Tom Mason, častiti Lyn Lemon, Don Davis, Karl Johnson, Dick Chaney, Edward D. Wood, Jr.
izdala družba D.C.A., julija 1959, 79 minut.

1958 NIGHT OF THE GHOULS (ali *Revenge of the Dead*)

napisal, produciral in režiral: Edward D. Wood, Jr.
izvršni producent: J.C. Foxworthy, major v pokoju
soproducenti: Marge Usher, Tony Cardoza, Tom Mason, Paul Marco, Walt Brannon, Gordon Chesson
kamera: William C. Thompson
make-up: Harry Thomas
igralci: Kenne Duncan, Duke Moore, Valda Hansen, Tor Johnson, John Carpenter, Paul Marco, Don Nagel, Jeannie Stevens, Bud Osborne, Harvey B. Dunne, Thomas R. Mason, Marcelle Hemphill, Clay Stone, Margaret Mason, Henry Bederski, James La Maida, Tony Cardoza, John Gautieri, Karen Hairston, Karl Johnson, Leonard Barnes, Frank Barbarick, Francis Misitano, David De Mering, Criswell
izdala družba Atomic Productions, 69 minut.

1960 THE SINISTER URGE

producent: Roy Reid
zgodba in režija: Edward D. Wood, Jr.
soproducent: Edward D. Wood, Jr.
kamera: William C. Thompson
montaža: John Soh
posebni efekti: Ray Mercer
igralci: Kenne Duncan, James »Duke« Moore, Jean Fontaine, Carl Anthony, Dino Fantini, Jeanne Willardson,

EDWARD

Harry Keatan, Harvey B. Dunne, Kenneth Willardson, Reed Howes, Vic McGee, Nick Raymond, Conrad Brooks, Ed Wood, John Carpenter

1970 TAKE IT OUT IN TRADE

scenarij in režija: Edward D. Wood, Jr.
 producenta: Richard Gonzales, Edward Ashdown
 kamera: Hal Guthu
 soproducent: Roy Corrigan
 montaža: Michael J. Sheridan in Edward D. Wood, Jr.
 igralci: Donna Stanley, Michael Donovan O'Donnell, Duke Moore, Ed Wood, Nona Carver...
 za družbo Ashdown-Gonzales Productions, v barvah, 80 minut.

KRATKI FILMI:

1948 THE STREETS OF LAREDO (ali Crossroads of Laredo)

producenta: Tony Lawrence in John Crawford Thomas
 napisal in režiral: Edward D. Wood, Jr.
 kamera: Ray Flin in Edward D. Wood, Jr.
 igralci: Duke Moore, Ruth McCabe, Don Nagel, Chuck LaBerge, John Crawford Thomas, Ed Wood, Bill Ames
 16 mm, nemi, 30 minut, nikoli komercialno predvajan.

1951 THE SUN WAS SETTING (ali The Sun Also Sets)

producent, scenarij in režija: Edward D. Wood, Jr.
 kamera: Ray Flin
 igralci: Angela Stevens, Tom Keene, Phyllis Coates
 16 mm, 20 minut
 za družbo Empire Productions / W. D. B. C. Prod. Inc.

1953 CROSSROAD AVENGER: THE ADVENTURES OF THE TUCSON KID

napisal in režiral: Edward D. Wood, Jr.
 producent: Lew Dubin
 soproducent: John E. Clarke
 kamera: Ray Flin
 zvok: Tribby
 montažer: Lou Guinn
 scenografija: Cowboy Slim
 igralci: Tom Keene, Tom Tyler, Lyle Talbot, Don Nagel, Harvey Dunn, Forbes Murray, Kenne Duncan, Bud Osborne, Ed Wood, Jr.
 za družbo Tucson Kid Productions, 25 minut, v barvah.

opomba:

Wood je posnel še nadaljevanje tega filma (**Crossroad Avenger Returns**), potem pa je oba filmčka zmontiral v 50-minutni TV-film **The Adventures of the Tucson Kid** (1953)

1953 BOOTS

napisal in režiral: Edward D. Wood, Jr.
 za družbo Tucson Kid Productions, 25 minut.

1957 FINAL CURTAIN

producent, scenarij in režija: Edward D. Wood, Jr.
 izvršni producenti: Ernest S. Moore, Anthony Cardoza, Thomas Mason, Walter Brannon
 kamera: William C. Thompson
 igralci: James »Duke« Moore, Dudley Manlove, Jenny Stevens
 za družbo Atomic Productions, 20 minut.

D. WOOD JR.

1957 THE NIGHT THE BANSHEE CRIED

producent, scenarij in režija: Edward D. Wood, Jr.
za družbo Atomic Productions, 22 minut.

1971 NECROMANIA

scenarij in režija: Ed Wood
16 mm, okoli 60 min, v barvah.

1971 THE ONLY HOUSE

scenarij in režija: Ed Wood
16 mm, okoli 60 min, v barvah.

1975 SEX EDUCATION CORRESPONDENCE SCHOOL

12 super 8 mm filmčkov, po okoli 20 min,
ki jih je Wood skupaj s Charlesom Andersonom napisal
in zrežiral.

OSTALO:

1952 THE LAWLESS RIDER

režija: Yakima Canutt
scenarij: Edward D. Wood, Jr. (kot avtor scenarija
je naveden glavni igralec Johnny Carpenter)
izdala družba United Artists, oktobra 1954, 62 minut.

1956 THE VIOLENT YEARS

producent: Roy Reid
režiser in soproducent: William M. Morgan
scenarij: Edward D. Wood, Jr.
izdala družba Headliner Production Picture, 58 minut.

1958 THE BRIDE AND THE BEAST

producent in režiser: Adrian Weiss
scenarij: Edward D. Wood, Jr. (po zgodbi A. Weissa)
izdala družba Allied Artists, 78 minut.

1963 SHOTGUN WEDDING

producent in režiser: Boris Petroff
scenarij: Edward D. Wood, Jr.
za družbo Boris Petroff Productions, barvni, 64 minut.

1965 ORGY OF THE DEAD

producent in režiser: Stephen C. Apostolof
scenarij po lastnem romanu: Edward D. Wood, Jr.
igralci: Criswell, Pat Barringer, Fawn Silver,
William Bates, Louis Ojena, John Andrews...
za družbo: Astra Productions, v barvah, 82 minut.

1969 FOR LOVE OR MONEY

producent in režiser: Don Davis
posneto po Woodovem romanu Sexecutives
za družbo: Don Davis Productions, v barvah, 80 minut.

1969 ONE MILLION AC/DC

producent in režiser: Ed De Priest
scenarij: Akdov Telmin (Ed Wood)
za družbo: Canyon Distributing, v barvah, 80 minut.

1969 OPERATION REDLIGHT

scenarij: Ed Wood po lastnem romanu Mama's Diary
igra: Ed Wood
za družbo Canyon Distributin Co, v barvah, 80 minut.

1969 GUN RUNNERS

producent in režiser: Don A. Davis
scenarij: Ed Wood
za družbo Don Davis Productions, v barvah

D. WOOD JR.

slavar cineastov

1969 THE PHOTOGRAPHER

producent in režiser: Joseph F. Robertson
scenarij: Ed Wood
za družbo Robertson — Kay Productions, v barvah,
82 minut.

1971 THE UNDERGRADUATE

scenarij: Ed Wood
za družbo Jacques Descent Productions

1972 CLASS REUNION

producent in režiser: Steven Apostolof
scenarij: Edward D. Wood, Jr. in Apostolof

1972 THE COCKTAIL HOSTESSES

producent in režiser: Steven Apostolof
scenarij: Edward D. Wood, Jr. in Apostolof

1973 DROPOUT WIFE

producent in režiser: Steven Apostolof
scenarij: Edward D. Wood, Jr. in Apostolof

1974 FUGITIVE GIRLS

producent in režiser: Steven Apostolof
scenarij: Edward D. Wood, Jr.

1976 THE BEACH BUNNIES

producent in režiser: Steven Apostolof
scenarij: Edward D. Wood, Jr. in Apostolof

Navedeno je le nekaj filmov, ki so bili posneti po Woodovih scenarijih. Še sedaj se ne ve, koliko jih je točno napisal. Bil je znan po tem, da je bil sposoben napisati cel roman v enem samem popoldnevu.

Kot že omenjeno, je Wood posnel neznano število porno filmčkov. Napisal, režiral in sproduciral je tudi celo vrsto reklamnih in dokumentarnih filmov. Naslovi nekaterih: **Aviation Fuel Measurement Systems, Space Capsule in Flight, Radar, Chronometer, Sextant, Minute Man Missile Program...**

Intenzivno je pisal tudi za televizijo, razne nastope in prireditve. Obseg Woodovega dela verjetno v celoti ne bo nikoli znan. Bil je enostavno preveč produktiven, da bi bilo mogoče z zanesljivostjo trditi, da nikjer več ne obstaja kaka neodkrita reč (film, knjiga...?) z imenom Edward D. Wood, Jr. na njej.

Nekoč je bil tudi kaskader v nekem filmu Sama Fullerja. Torej, pri filmu je delal več stvari, kot njegov veliki vzornik Orson Welles. Pri filmografiji sem skušal biti čimbolj natančen, še posebno pri navajanju igralcev. Wood je poleg bolj ali manj stalne, nenavadne igralske zasedbe pogostokrat namesto igralcev angažiral kar svoje prijatelje, tako da tovrsten »casting« predstavlja posebno zanimivost.

Prav tako sem skušal navesti ključne soustvarjalce (producent,

kamera...). Tisti, ki te podatke res prebirajo, bodo opazili, da ni skoraj nikjer naveden avtor glasbe. To je zato, ker je Wood vse svoje filme posnel z nikakršnim proračunom, tako da si izvirne glasbe ni mogel privoščiti. Namesto tega je uporabljal arhivsko glasbo. Mnogo režiserjev je bilo v 50-ih na robu obupa, ker so bili prisiljeni delati takšne kompromise. Danes se nam prav zaradi teh kompromisov stari B-filmi zdijo tako šarmantni.

ALES BLATNIK

LITERATURA:

Nightmare of Ectasy (Rudolph Grey)

Incredibly Strange Films (več avtorjev)

Fangoria Magazine (več števil, več avtorjev)

Ed Wood, 1978